

FARSKÝ LIST

20

2013

29.09.2013 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

ročník VIII

ÚVODNÍK

Ľudský život je vzácny, lebo je darom od Boha; a keď Boh dáva život, dáva ho navždy.

Týmto slovom povzbudzoval veriacich blahoslavený pápež Ján Pavol II.

Krásna historická akcia bola v nedeľu 22.9.2013 v Košiciach. Pozdrav, povzbudenie a apoštolské požehnanie Svätého Otca Františka pre Národný pochod za život tlmočil apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. Pápež František v závere odkázal: *Želám tejto iniciatíve ešte úspešné pokračovanie a nech vás Panna Mária, Patrónka Slovenska i vaši svätí patróni sprevádzajú vo vašom živote viery i pri všetkých vašich aktivitách, ktoré v budúcnosti ešte budete konať na ochranu ľudského života.*

Predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský pozdravil účastníkov týmto slovom: nosíte vo svojom svedomí: obdiv, vďačnosť a absolútnu úctu voči daru života. Vašu úctu a vďačnosť za dar života vyjadrujete však nielen týmto pochodom, ale aj vašou obetavou starostlivosťou o vaše deti, o vašich starých rodičov, o vašich dlhodobo či krátkodobo chorých, o vašich zomierajúcich. Vaša každodenná obetavá úcta k životu z vás robí pravdivú a zdravú časť našej spoločnosti, ktorá má budúcnosť, lebo je za život. K životu nevyhnutne patrí aj odpustenie. Boh miluje všetko živé a aj preto je milosrdný. Boh si neželá smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Naša úcta a radosť zo života sa prejavujú aj radosťou z odpustenia, ktoré dáva život. Pochod za život je cestou uzdravujúcej lásky k životu, lásky k životu od počatia po prirodzenú smrť, k životu, ktorý sa obnovuje odpustením. Láska k životu uzdravuje. Aké je dôležité pre budúcnosť celej Európy bojovať za úctu k životu.

Prevzaté, www.andreak.webnode.sk

Pozrite na rozhovor trojčiek v maminom brušku: jeden z nich bol malý veriaci, druhý malý pochybovač a ďalší bol malý skeptik. Malý pochybovač sa pýta: Veríte vlastne v život po pôrode? Malý veriaci: Áno, je jasné, že to existuje. Naš život tu je naplánovaný len na to, aby sme rástli a aby sme sa pripravili na život po pôrode, aby sme boli potom dosť silní pre to, čo nás čaká. Malý skeptik: hlúposť, to predsa neexistuje. Ako by vôbec mal vyzeráť život po pôrode? Malý veriaci: Ani ja to neviem presne. Ale určite tam bude oveľa jasnejšie ako tu. A možno tam budeme pobehovať a jesť ústami. Malý skeptik: To je haluz! Pobehovať, to sa predsa nedá. A jesť ústami, aká smiešna predstava. Existuje predsa pupočná šnúra, ktorá nás živí. Okrem toho je nemožné, aby bol život po pôrode, pretože pupočná šnúra je už teraz príliš krátka. Malý veriaci: Ale áno, určite je to možné. Bude to akurát všetko trochu inak. Malý skeptik: Ešte sa nikto nikdy nevrátil späť spoza pôrodu. Pôrodom sa život končí. A život je jedno trápenie a je temný. Malý veriaci: Aj keď tak presne neviem, ako bude vyzeráť život po pôrode, v každom prípade budeme potom vidieť mamu a ona sa o nás postará. Malý skeptik:

Mama?!? Ty veríš v nejakú mamu? A kdeže je? Malý veriaci: Veď tu všade okolo nás. Sme a žijeme v nej a skrze ňu. Bez nej vôbec nemôžeme existovať. Malý skeptik: Hlúpost! Nič z nejakej mamy som ešte nevidel, takže nemôže existovať. Malý veriaci: Niekedy, keď sme úplne ticho, môžeš ju počuť spievať. Alebo cítiť, keď hladká náš svet. V každom prípade verím, že náš vlastný život začne až potom!

Aký vzácny, krásny, tajuplný a hlboký je života človeka. Dobrý Boh nám ho odkrýva a učí úcte. Nech nás, všetky Božie deti vedie matka Cirkve k múdrosti života.

o. Rastislav (farár)

TEOLOGICKÝ POHĽAD NA EUCHARISTIU I.DIEL

Eucharistia je sviatostné, na spôsob hostiny sa konajúce slávenia vykupiteľskej smrti osláveného Pána skutočne prítomného pod spôsobmi chleba a vína, aby prítomní mali účasť na jeho vykupiteľskej smrti a na Novej zmluve.

V poapoštolskej dobe sa Eucharistia slávila, v súvislosti s Ježišovými slovami dobrorečenia, ako veľká ďakovná modlitba, ktorej znenie bolo po dlhú dobu voľne formulované.

Z tejto ďakovnej modlitby sa vyvinul názov, ktorým sa celý úkon začal označovať ako Eucharistia, čiže vzdávanie vďaky, lebo sa ním spredmetňovala oslava Ježišovho mena a vďaka Ježišovi. Najstaršia eucharistická modlitba, ktorá sa nám zachovala, sa nachádza v Hypolitovom spise *Traditio apostolica*. Modlitba vebí spasiteľné Božie dielo vo stvorení a vykúpení a potom prechádza k opisu ustanovenia. Tento opis nikdy úplne nechýba v eucharistických modlitbách. Poslednú večeru predstavujú ako pamiatku a sprítomnenie spasiteľného Božieho činu. Postupne sa vytvárali určité typy. Veľmi skoro je dosvedčená aj epikléza, vzyvanie Svätého Ducha. Zdá sa, že Irenej jej pripisoval konsekračnú moc. Podobne sa vyjadruje aj Bazil Veľký a Cyril Jeruzalemský. Hoci slová ustanovenia pri slávení Eucharistie nikdy nechýbali, predsa ich osobitne vyzdvihol po prvý raz v jednotnom celku vzdávania vďaky a epiklézy až Ambróz v druhej polovici 4. storočia. Až do 12. storočia sa častejšie stretávame s náhľadom, že jedine Pánove slová spôsobujú sprítomnenie jeho spasiteľnej smrti na Golgote, ale iba v rámci celej modlitby kánonu ako jeho organická časť. V 12. storočí sa Pánove slová čoraz jasnejšie zdôrazňujú v kánone a pokladajú sa za jediné podstatné slová. Ostatná časť kánonu sa pomaly chápala ako rámec, ako chvála a veleba toho, čo uskutočňujú Pánove slová. V 13. storočí úplne prevládlo presvedčenie, že vlastnú konsekračnú formulu treba vidieť v Pánových slovách. Vo Východnej cirkvi vývoj prebiehal inak. Tu už od čias Jána Damascénskeho chápali epiklézu ako podstatnú časť sviatosti Eucharistie. Dnes je na Východe najviac rozšírená mienka, podľa ktorej slová premenenia a vzyvanie Svätého Ducha tvoria nedeliteľný celok a oboje sú potrebné pre platné slávenie Eucharistie. Podľa tohto náhľadu slova premenenia uskutočňujú tajomstvo Eucharistie začiatčne a akoby v zárodku. Vzyvanie Svätého Ducha ho dokončí. Akokoľvek silno bije do očí forma hostiny, vynechal by sa dôležitý eucharistický prvok, ak by sa nedbalo na aspekt obety, vyjadrený sviatostnými znakmi.

EUCHARISTIA AKO KULTOVÁ OBETA CIRKVI

Eucharistia ako ohlasovanie Pánovej smrti je sprítomnením spasiteľnej udalosti na Golgote, a to v zmysle obetnej smrti Ježiša Krista. Je otázka, či sama Eucharistia má týmto obetný charakter? Ako to ukazujú opisy ustanovenia, toto presvedčenie má svoj počiatok vo Svätom písme.

Jeden a ten istý obetný dar sa obetuje na Golgote i v Eucharistii, že je jeden a ten istý obetujúci, ktorý účinkoval vtedy a účinkuje pri každom slávení Eucharistie, totiž Ježiš Kristus. Rozdiel medzi obetou na Golgote a eucharistickou obetou je iba v spôsobe obetovania, teda netýka sa podstaty. Rozdiel je v tom, že Ježiš sa v prvom prípade obetoval dobrovoľnou krvavou smrťou, kým v druhom prípade sa obetuje nekrvavým spôsobom. Eucharistia je kultová obeta. Konciloví Otcovia sa vyhli tomu, aby bližšie určili podstatu eucharistickej obety. Preto v rámci toho, čo Koncil definoval, ostávajú otvorené mnohé dôležité a ťažké otázky. Vysvetlenie a objasnenie potrebujú najmä otázky vzťahu medzi smrťou na kríži na Golgote a Eucharistiou a medzi Eucharistiou a Cirkvou.

EUCHARISTIA AKO ÚČINNE DYNAMICKÁ PRÍTOMNOSŤ JEŽIŠOVEJ SMRTI

Sám Ježiš daroval Božiemu ľudu vynikajúcu možnosť, aby mohol uskutočňovať spoločenstvo s ním, ako s Ukrižovaným, totiž slávenie Eucharistie. Pánov kríž je účinný vo všetkých úkonoch viery v Krista. V Eucharistii však je jeho sila prítomná s mimoriadnou intenzitou, ale aj mimoriadne konkrétnym spôsobom.

Ježiš sprístupnil Cirkvi, ako svojej Neveste, svoju obetu, ktorá má rozhodujúcu dôležitosť pre spásu človeka. Ako on pri Poslednej večeri sprítomnil svoj spasiteľný čin v reálnom symbole, tak aj Cirkev sa stala schopnou, na základe poverenia, ktorej jej dal pri ustanovení Eucharistie, sprítomňovať obetu kríža v kultovom reálnom symbole. Cirkev sa má takto zapojiť do pohybu, ktorým Kristus prišiel k svojmu Otcovi. Pre jednotlivé údy Cirkvi toto medzidobie trvá od krstu až po pozemskú smrť. A tak slávenie Eucharistie je pre jednotlivca i pre celú Cirkev úkonom patriacim do medzidobia.

V Eucharistii sa sviatosťným spôsobom sprítomňuje obeta na kríži. Eucharistia je obeta na kríži, ktorú prináša Cirkev. Jednorázová a neopakovateľná udalosť na Golgote, ktorá sa nemôže v pravom zmysle obnovovať, sa mnohonásobne a vždy znova stáva prítomnou a účinnou spasiteľno-sviatosťným spôsobom "tu" a "teraz" v mnohých liturgických sláveniach. Udalosť, ktorá sa odohrala "vtedy" a "tam" sa "tu" a "teraz" zachytáva a slávi v kulte. Eucharistiu teda možno nazvať aplikáciou Ježišovej spasiteľnej smrti ako obetnej smrti. Kristova obeta sa tak stáva kultovou obetou Cirkvi.

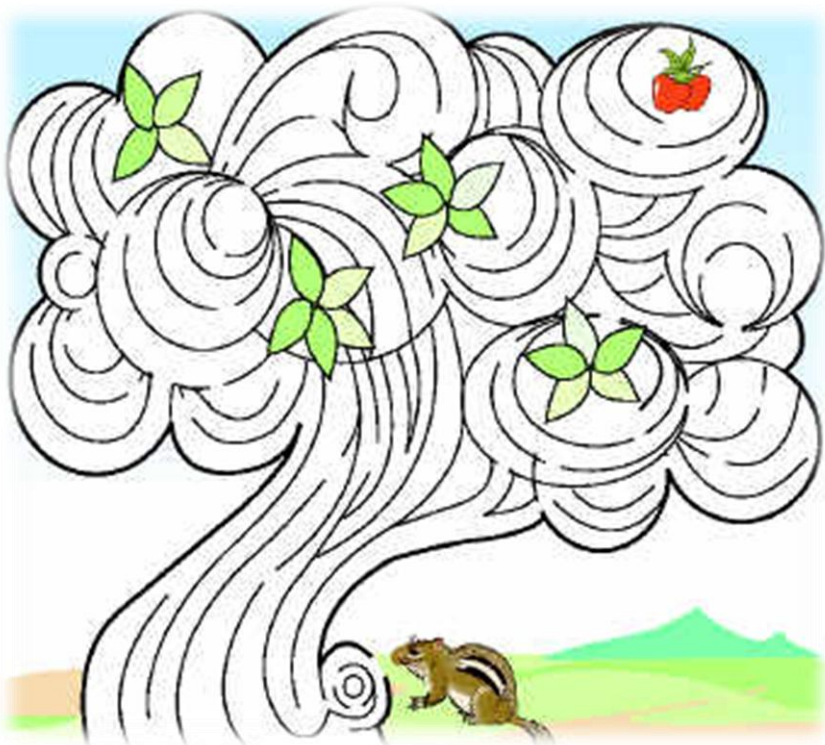
o. Martin (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- v utorky sa slávi sv. liturgia v kaplnke Božieho Milosrdenstva o 15.30 hod.
- vo štvrtky pokračuje farnosť dokořan o 19.15 a v piatky stretká detí a detské liturgie
- skúšky zboru „STAUROS“ sú každý utorok po večernej sv.liturgii a v nedeľu o 18.00 hod. Srdečne pozývame nových členov
- v Prešove sa zakladá gréckokatolícky skautský oddiel pre deti od 11 rokov vyššie, hlásiť sa môžete na fare do konca septembra

- duchovné cvičenia pre rozvedených a nesviatostne sobášených bude 15.11. – 17.11.2013 na Sigorde v centre pre rodinu
- stredoškolači a vysokoškolači od 15 do 25 rokov pre vás ponuka stať sa členmi CVČ Jusková Voľa. (podpísané prihlášky a čestné prehlásenia je potrebné poslať do CVČ)
- ponúkame Bibliu pre mladých, vhodný dar pre vašich blízkych v cene 13 €

Zábavné okienko-nájdi cestu...

Prevzaté, spracoval DS

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža,
Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

Tel: 051/7725540

Tlač: A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou